

תת"ע 4997/02/13 - נסים אבו סמרה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תתע"א 4997-02-13 מדינת ישראל נ' אבו סמרה
תיק חיצוני: 11210087885
בפני כב' השופט שלמה בנג'ו
מבקש נסים אבו סמרה
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

לאחר עיון בבקשה, בתיק ביהמ"ש, בהחלטות ביהמ"ש ופרוטוקול הדיון בפניי, לא מצאתי מקום לערוך דיון בבקשה להארכת מועד מהטעמים כדלקמן:

ראשית, ביהמ"ש המחוזי הנכבד (כב' השופט סעב), לא מצא להורות על כך, ובצדק, לא מקובל לקיים דיון בבקשה להארכת מועד, ואין כל חובה כזו עפ"י דין. די בכתבי הטענות המפורטים כדי להכריע בענין.

שנית, גם בבקשה העיקרית, דהיינו, הבקשה לביטול לביטול פסק דין, אין חובה על פי דין לקיים דיון. נפסק, כי על המבקש סעד זה, לפרט את טענותיו, לתמוך את טיעונו העובדתיים בתצהיר ולצרף אסמכתאות, וביהמ"ש רשאי לדון ולפסוק בעניין, על יסוד כתבי הטענות וללא עריכת דיון (כב' השופט ת. אור, המשנה לנשיא, ברע"פ 9142/01 **איטליא סוריא נ' מ"י** (2003)).

לגופה של הבקשה להארכת מועד; הלכה היא כי על המבקש הארכת מועד, לפרט מתי נודע לו על ההחלטה, כיצד ומדוע נבצר ממנו לפעול בתוך המועד הקבוע בחוק, ואילו פעולות נקט ועוד, על מנת לשכנע את ביהמ"ש כי יש בפניו טעם ממשי מניח את הדעת המצדיק את הארכת המועד. בנוסף, יש לפרט את העילות הקבועות בסעיף 130 (ח) לחסד"פ, הנוגעות לסיכוי ביטולו של פסק הדין, להתייחס לענין אי ההתייצבות וסיכויי ההגנה.

למרות כל גלגוליה של הבקשה שבפניי, והחלטות ביהמ"ש, הן של כב' הנשיא סלאמה והן של מותב זה, לוקה הבקשה בחסר. בסעיף 3 לבקשה, טוען הסנגור כי בפי המבקש "טענות כבדות משקל", הכוללות אסמכתאות, הנוגעות לאי התייצבות ולענין השיהוי הניכר, אך למרות זאת, הן לא צורפו לבקשתו ואף הבקשה לא נתמכת בתצהיר.

בנסיבות אלה, לא הונחה בפניי כל תשתית ראייתית המבססת עילה להארכת המועד, ומן הדין היה לדחות את הבקשה. עם זאת, אפשר לסנגור להשלים את החסר, בתצהיר מפורט אליו יצרף את האסמכתאות שלטענתו יש ברשות המבקש.

התצהיר יוגש בתוך 7 ימים, שאם לא כן, תדחה הבקשה.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשע"ה, 20 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.